

KOR

(Fra "Hjem", Gyldendal 1985)

(1-46)

dér er du hjemme
ti hjerter under tidens og årenes støv

i denne verden bar du jernet
dér bærer du sjælens lampe

ske dit lyn
ske din tid
ske din vej
ske dine tanker som du vil

du solgte tidens spejl
og endelighedens aske for din sjæl

døden ser natten med dine øjne
du ser dagen med dødens

ske vores livs vej
ske vores når
ske vores støv som du vil det

drømme større end graven
åbenbarer fuglende blå dit svar

ti lys og fire glemsler senere
elsker du dig til blivsel

din død ender syv roser
syv begyndelser ude i dit liv

hjerte du er lynet jeg er tordnen
jeg er sproget du er digtet
du og jeg er det samme
gud bor i dine kamres lathyrus

to syner vest for støvet genopvækkes du i mig
rører det blå mig
skriver jeg dig over fra evigheden i dette digt

hjerte du er venstre jeg er højre
jeg er hånden du er digtet
jeg holder inde og du holder ud
du og jeg er eet salt

hjerte du er floden jeg er bølgen
du er solen jeg er synet
du er altid jeg er øjeblikket
du og jeg er eet slag

URAS

(Fra "Sorte sonetter", Gyldendal 1981)

KOR

(Fra "Sorte sonetter", Gyldendal 1981)

det er følelsens paradox at den vil sin egen undergang
det er: livet der vil sig selv
det er: livet vil sin evighed

hjerter du fødes i statuen af ler
styrter den om i grønt
du omdanner materien i liv
du krones af nådslens eg

hjerter du løfter dig over realiteternes ring af kvarts
over livslens tegn
dine rødder går længere ned end dødslens

i vor slutning er vor begyndelse
det er ikke uforståeligt
er samme vej
sjælens beslutning er uforståelig

hjerter du slår og vi er dit ekko
du kalder og vi hører
du er stjernen og vi er natten
vi løser og du forløser

se du læner dig over mig i blå
og skænker mig en himmel
se du tømmer min sidstning for rødt
se du forlader mig mit digt

se tre himle hvidere end rigel
i den tredje ring uden for sorgen
læger du min kærlighed alenende ved dit lys

se nu bærer din krop end intet mer
men ligger tilbage i nordvendt og tom
se nu bærer din sjæl min sjæl
i bevægning ind

(47-70)
se den halve død
den halve tanke
den halve sol og den halve måne
den halve verden skylder du mig her
som jeg dig dér

se tre mørkelser over dagen
og fem klokker under stilheden
på den tolvte tone tændes din corona
over min søvn

se her og nu ligner et hjem
under middagens tag af salt og sort
men dér er dit hjem i hemmeligheden

(59-70)

Et sørgeflor fra Helvede vajede fra jeres standarter
sammen med alle disse andre landes nationalflag

den dag da også forbrødringens og uskyldens hvide, olympiske flagdug gik
til tops over Verdens stadion.

(59-70)

Et sørgeflor fra Helvede vajede fra vores standarter
sammen med alle disse andre landes nationalflag

den dag da også forbrødringens og uskyldens hvide, olympiske flagdug
gik til tops over Verdens stadion.

de er det samme

befal du min begyndelse
befal du min sol
befal over timerne saltet og natten
befal du mig i søvn og i død

se alt skal jeg finde igen
dér otte tårer fra denne lille tomhed:
mit liv og min sandhed
og dine øjne blå af salt

se det er senere end blåt
senere end regnen smerten og jorden
det er senere end tiden nu
senere end mit liv

(71-77)
led os ud i din dag
led os ud i dit aprilende lys
led os mellem år og sted
led os af blindsel ud
led os ved dit ord

led os til dit vand
led os gennem din blæst
led os gennem helvedelsens røg
led os gennem sortningens tider
led os ved dit ord

(78-90)
led os ikke i jern
led os ikke i skrot
led os ikke i hjerteskår
led os ikke i afstanden
led os ikke i synd

komme din somring
komme dit år og din tid
komme dine roser rødere end nogen brand
komme dit svar
din begyndelse

komme dine vinde større end stater
komme dine vinde som store dialoger

(91-100)
ske din krone
ske dit sølv
ske dit lys
ske dit billede
ske din erindring
ske din kærlighed
ske din trone

(83-109)

Og mens sejrsceremonier og hymnen spilles på militære sølvbasuner
forberedte I nederlagets og desperationens mørke gerninger.
I fyrer stjernebazookaen af mod overmagten
og uretfærdige ledtog.

*Jeg vil lægge en maskinpistol og en hvid gipshånd på mit skrivebord i nat, en
mørkeblå orkidé til ære for sandheden.*

*Dernæst vil jeg anbringe et halvt kalvehjerte pakket ind i et blad af Jobs
Bog eller i myrtheblade.*

Tal ikke til mig om terror og mafia.

Jeg vil dække alt det med sort gaze og tænde et lys for retfærdigheden.

(83-109)

Og mens sejrsceremonier og hymnen spilles på militære sølvbasuner
forberedte vi nederlagets og desperationens mørke gerninger.
vi fyrer stjernebazookaen af mod overmagten
og uretfærdige ledtog.

*Han vil lægge en maskinpistol og en hvid gipshånd på sit skrivebord i nat,
en mørkeblå orkidé til ære for sandheden.*

*Dernæst vil han anbringe et halvt kalvehjerte pakket ind i et blad af Jobs
Bog eller i myrtheblade.*

Tal ikke til ham om terror og mafia.

Han vil dække alt det med sort gaze og tænde et lys for retfærdigheden.

ske dine bud
ske din bebudelse
som dér således også her

herrende kongelse
komme din dag
komme din sol
komme din skyggelse
komme din blæst
komme din hånd
komme din sjæl
komme din kraft
komme din allelse
til os nede her i halvningen

(101-116)
større end tiden er dit tal
renere end smerten er dit væsen
større end vindene er dine løfter
mer blå end vandene er din sol
klarere end livet er dine bebudelser

nærmere til dig
nærmere end kødet er sin død
nærmere end regnen er sin aften
nærmere end klokken er ti
nærmere er vi dine roser
nærmere er vi din evigelse

vor herrelse
giv os idag vort

(117-122)
lys os ud af mørket og blindingen
lys os idag fra klør til sneen
fra cement til roserne
lys os idag fra fabrikkerne til skyerne
lys os i vej

(123-142)
mægtigere end angsten
mægtigere end gletscheren og frostens mandala
mægtigere end vandene
mægtigere end alle konger
mægtigere end hele verden er gudelsen

helliget vorde din morgen
helliget vorde din stundelse
helliget vorde dit håb og dén time hvor sjælen forvandles
helliget vorde din klarning
helliget vorde din huselse

led os ikke ud i tankelse
led os ikke ud i politisk

(110-155)
Dengang de bombede og spædbørn og modermælk blandedes med aske
eller knustes mod bordeauxfarvede vægge -
dengang sprang folk op fra blå sofaer
og jublede over fosforbomberne.

Store markbrande hænger i horisonterne
med budskaber til Gud.
Også dernede hos jer rejste høje søjler af røg
sig fra bålenes september.

Og I blev ofret og dræbt af jeres brødre
som det skete tusinder af år før
længere derude mod øst.

Hvilken sorg har ikke næret jeres vilde handling,
når I turde påtage jer alles had
og vredens brændende tornebuske.

Konturen af jeres land ligner nu en flinteøkse.
Så hug til, hug olieledningerne over,
disse pipelines, der tømmer jeres underbevidsthed.

Hug arterierne til de Verdens industrisamfund over.
De der lever højt på jeres fornedrelse, lever selv på uværdige vilkår.
Stands det syge og sorte hjerte.
Stands det paradoksalt nok med hævnens nitroglycerin.

(110-155)
Dengang de bombede og spædbørn og modermælk blandedes med aske
eller knustes mod bordeauxfarvede vægge -
dengang sprang folk op fra blå sofaer
og jublede over fosforbomberne.

Store markbrande hænger i horisonterne
med budskaber til Gud.
Også dernede hos os rejste høje søjler af røg sig
fra bålenes september.

Og vi blev ofret og dræbt af vores brødre
som det skete tusinder af år før
længere derude mod øst.

Hvilken sorg har ikke næret vores vilde handling,
når vi turde påtage os alles had
og vredens brændende tornebuske.

Konturen af vores land ligner nu en flinteøkse.
Så hug til, hug olieledningerne over,
disse pipelines, der tømmer vores underbevidsthed.

Hug arterierne til de Verdens industrisamfund over.
De der lever højt på vores fornedrelse, lever selv på uværdige vilkår.
Stands det syge og sorte hjerte.
Stands det paradoksalt nok med hævnens nitroglycerin.

led os ikke ud i brunt

led os ikke ud til insektets endelige grav
led os ansigt til ansigt med din lyselse

vis os din englelse
vis os din hjertning
vis os begyndelsen til det blå
vis os lysets sorte kryds
vis os din nærmelse bag alt jordisk
vis os dine underere
vis os

(143-168)
grønnere end nordlyset
grønnere end sølvets aura
grønnere end istidens lyn
grønnere end vindene og havene
grønnere end verden og skabelsen er det faderske navn

på din klippelse står vi på dit bogstav
på dit sprog står vi på din blånings sten står vi
komme dit lys
ske dine æoner
ske din uendelighed
på din digtelse står vi
på din klippe

ske din skærsel
ske din majske dagsling
ske dine pirouetter
ske dit stjerner
ske dit støv og dit ler
ske din gennemsmertning
ske dine tre sår af elfenben
ske din morgnende ophjertsel

faderske vor
du som er i dit eget
du som er i din blå ikon
forlad os vore liv
forlad os vor dødsel
komme dit lys
komme dit salt
som i livet således også i døden

faderske vor
tag vores tyngde på dig
tag vores skæbnelses sten på dig
tag al vores uro på dig
tag vores kastethed på dig
tag vores vej på dig
tag vores sortnings time på dig

(156- 158)

*Jeg vil stille en håndgranat og et helt rødt glas med benzin på mit skrivebord
i nat, en buket kalaer til ære for sanddruhed.*

*Så vil jeg anbringe et grisehoved på et blad af Daniels Bog spænde
kinesertråd mellem skyld og uskyld, lukke død ind i mit hjerte.*

*Sluttelig vil jeg kaste mit afsinds rose ind på den sorte atlask og tænde et lys
for retfærdigheden.*

(156- 158)

*Han vil stille en håndgranat og et helt rødt glas med benzin på sit skrivebord
i nat, en buket kalaer til ære for sanddruhed.*

*Så vil han anbringe et grisehoved på et blad af Daniels Bog spænde
kinesertråd mellem skyld og uskyld, lukke død ind i sit hjerte.*

*Sluttelig vil han kaste sit afsinds rose ind på den sorte atlask og tænde et
lys for retfærdigheden.*

du som er i alt
større er du end rummet
større er du end tiden du som kender alt
større er du end glemslen
større er du end lyset
større end tavsheden
du som skjuler dig i alt

vor herrelse
ikke en sten synker uden dig
ikke en rose røres uden dig
ikke et barn vokser uden dig
intet blod flyder uden dig
ikke en himmel erindres uden dig

før os op i vindens tårne
lad os ligge på luftens gennemsigt
lad os ligge på børns slens marker
lad os ligge på violettelsens vejrlig
hel vores sindelse igen med regn og blå

du gik til os men vi gik ikke til dig
du vendte din hjertelse mod os men vi vendte flintning mod dig
du mødte os med frydelse men vi dig med væbning
du gik til os vi ikke til dig

(169-175)
går vi end i labyrinter af sjælsk
går vi end på vulkaner
falder vi end i tidning og dødsel
du spænder os en vinge ud
du spænder os en line ud
imellem forestilsk og sandt

falder vi end i støv og kødsel
falder vi end fra ånd og helligelse
din engel finder os
din engel finder os
hertets violettelse finder os
udødelisen din engel: ethan

vor herrelse

(176-182)
herrelse min
fri mig for evindeligt
fri mig for det grå
fri mig for millionen
fri mig for klokkelisen
fri mig for koral
fri mig for rusten
fri mig for tid
fri mig for kalkens smertelse

(169-220)
I er Verdens sorte samvittighed.
I er dens blinde, sorte plet,
som først bliver øjensynlig ved sarosperiodens udløb,
hvor selv dværgroserne skifter farve.

I er den dødningehovedsommerfugl,
som piloterne alle frygter
I skal forvandle deres Caravelle jet maskine til.
I er selve solnedgangen sort af græshopper, myg og petroleumsrøg.

Sjælene forlader den synkende krop før tiden her,
hvorfra radier af død og lemlæstelse
stråler ud mod en røgfylt periferi.

Sorte hydra med de ni hoveder,
forfærdelige Caput Mortuum,
sorte Medusa,
selve terrorens sindbillede,

dødningehoved bag gazeslør
og hævnens blå maskinpistolild.
Men for jer var det et commandoraid
fordi jeres krig føres overalt på denne Verdens ibenholtsskakbræt.

(169-220)
Vi er Verdens sorte samvittighed.
vi er dens blinde, sorte plet,
som først bliver øjensynlig ved sarosperiodens udløb,
hvor selv dværgroserne skifter farve.

Vi er den dødningehovedsommerfugl,
som piloterne alle frygter
vi skal forvandle deres Caravelle jet maskine til.
Vi er selve solnedgangen sort af græshopper, myg og petroleumsrøg.

Sjælene forlader den synkende krop før tiden her,
hvorfra radier af død og lemlæstelse
stråler ud mod en røgfylt periferi.

Sorte hydra med de ni hoveder,
forfærdelige Caput Mortuum,
sorte Medusa,
selve terrorens sindbillede,

dødningehoved bag gazeslør
og hævnens blå maskinpistolild.
Men for os var det et commandoraid
fordi vores krig føres overalt på denne Verdens ibenholtsskakbræt.

glem mig ikke i sneen
glem mig ikke i jernet
glem mig

(183-221)
før mig op af dødens etage
led mig fra domske flammer
tænd dit ansigts lys på mig
vis mig dit zoom
vis mig hammer og lys
fri mig fra sidstelsens smerte
før mig op af nattelsens minder
led mig på evigslens vej
tænd dit ansigt på mig
vis mig hvirvler og sne
vis mig jubelse

du som er i højslens dag
vi som er i nattelsens ensomring

du som er i alningens øje
vi som er i intelsens storm

vor herrelse
du som er i trans og opal
vi som er i ler

du som er i sandslens ord
vi som er i dødslens uudsigsel

vor herrelse
du som er i forstand
vi som er i børnelse

vi som er i skummelsen og sprogingen
vi som er i nådslen

vi som er i isningen og leret
vi som er i nådelsen

vi er
vi er
vi er
vi er
vi er i
vi er i nådningen

du som er dér
vi som er her

Da I åbnede det syvende segl
trådte englens frem og blæste i deres basuner
og blod, hagl og røg blev resultatet.

Da vi åbnede det syvende segl
trådte englens frem og blæste i deres basuner
og blod, hagl og røg blev resultatet.

(221-225) PARODISK:
*Forlad os vore teborer,
vores sølvtøj og vaskemaskiner.
Forlad os vore Folkevogne og svømmebassiner,
vore barbeques og golfbaner.*

*Forlad os vores utrolige madsvineri med lærketungepostej.
Forlad os vores helt fantastiske frådseri med petroleum
og benzinens regnbuestrålende alkymi.
Forlad os vores skyld som vi forlader jeres.*

	<p>(226.229) <i>Jeg vil lægge en revolver på mit skrivebord i nat til ære for sandheden. Derpå vil jeg placere brød, salt og vin på et løst blad af Salmernes Bog og en lammenyre og bede en bøn celebrere en sort messe. Men døden kommer sjældent ene, så jeg smider en rubin på det mørke fløj, tænder et lys for retfærdigheden.</i></p> <p>(231-280) Sorte spejl hvori Verden ikke mener at kunne genkende sig selv og sit værk. Sodede kalejdoskop som kun gengiver et folks mørke drømme.</p> <p>En bittersød natskygge eller et giftigt insekt hvis stik er livsfarligt. Mord og fanatisme kalder pressen denne handling, for jer er der tale om at retfærdigheden sker fyldest.</p> <p>I mit hjerte er der mørkt af elektricitet og kortslutninger. Jeg tror stadig, at I har ret selv om roserne ikke blomstrer, og droslen er andre steder i sin lyse kreds af sang.</p> <p>Et lille Harmagedon, hvor Guds syv vredes skåle øses ud. Her raser døden i sit ottende hus,</p> <p>her hvor petroleumslampen ligger væltet og røg og brand spredes lige så hurtigt som kun en aurorasommerfugl brænder op i sine vingers dobbelte ild.</p> <p>Jeg sender jer dette mørke telegram indrammet af sin sørgerand. Denne gravure af zink i sit syrebåd.</p> <p>Jeg sender dette x-ray fotografi, dette sorte encephalogram, denne solsortevinge, dette mørke kardiogram, dette sorte orkidéblad af skam.</p>	<p>(226-229) <i>Han vil lægge en revolver på sit skrivebord i nat til ære for sandheden. Derpå vil han placere brød, salt og vin på et løst blad af Salmernes Bog og en lammenyre og bede en bøn celebrere en sort messe. Men døden kommer sjældent ene, så han smider en rubin på det mørke fløj, tænder et lys for retfærdigheden.</i></p> <p>(231-280) Sorte spejl hvori Verden ikke mener at kunne genkende sig selv og sit værk. Sodede kalejdoskop som kun gengiver et folks mørke drømme.</p> <p>En bittersød natskygge eller et giftigt insekt hvis stik er livsfarligt. Mord og fanatisme kalder pressen denne handling, for os er der tale om at retfærdigheden sker fyldest.</p> <p>Et lille Harmagedon, hvor Guds syv vredes skåle øses ud. Her raser døden i sit ottende hus,</p> <p>her hvor petroleumslampen ligger væltet og røg og brand spredes lige så hurtigt som kun en aurorasommerfugl brænder op i sine vingers dobbelte ild.</p> <p>Vi sender jer dette mørke telegram indrammet af sin sørgerand. Denne gravure af zink i sit syrebåd.</p> <p>Vi sender dette x-ray fotografi, dette sorte encephalogram, denne solsortevinge, dette mørke kardiogram, dette sorte orkidéblad af skam.</p> <p>Her er tres sorte sonetter til ære for os. Til ære for den elfenbenssorte farve. Her er tres sorte konstanter til ære for september, hvis himle mørkner af de bortdragne svaler. Her er tres sorte gravsten til ære for vores faldne. Her er tres sorte skudhuller gennem traktater og deklARATIONER. Her er vores sidste sorte testamente.</p>
--	--	---